

Arrest

nr. 344 030 van 31 maart 2026
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 10 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 23 maart 2026 .

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ ZUIDERKEMPEN op 10/04/2024 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer,:

naam: T.

voornaam: F. G.

geboortedatum: 23.09.1996

geboorteplaats: P.

nationaliteit: Suriname

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

X 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

X 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen-opzettelijke slagen en poging tot misdaad aan partner. Feiten waarvoor hij op 23.01.2024 door de correctionele rechtbank van Turnhout werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met probatieuitstel van 4 jaar behoudens de voorlopige hechtenis. Deze straf is nog niet definitief. Dergelijke handelingen getuigen in hoofde van betrokkene van een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zijn. Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 23.01.2024.

Betrokkene verklaart in het hoorrecht afgenomen op 10/04/2024 door PZ ZUIDERKEMPEN dat zijn vrouw en kinderen hier verblijven. Hij verklaart sedert een jaar of acht een relatie te hebben. Tijdens een vorige verklaring wist betrokkene mede te delen een relatie te hebben met K.R.M. (*). Betrokkene verklaarde twee kinderen te hebben, K.A.C. °22.11.2020 en T.G. (*).

Betrokkene heeft op 20.06.2023 aangifte gedaan om T. G. postnataal te erkennen. De procedure werd positief afgesloten en op heden wordt betrokkene erkend als vader van het kind. Dat de betrokkene een partner en kinderen heeft op het Belgisch grondgebied geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Zowel betrokkene als zijn partner wisten of behoorden te weten dat het gezinsleven in België vanaf het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België. Binnen deze precaire context kozen zij er alsnog voor om in België een gezinsleven uit te bouwen. Bovendien heeft betrokkene inbreuken gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Dat betrokkene een partner en kinderen heeft op het Belgisch grondgebied heeft hem er niet van weerhouden strafbare feiten te plegen. Opmerkelijk is dat de slagen en verwondingen werden toegebracht op voornoemde partner. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is. Het gevaar dat betrokkene vormt voor de openbare orde is superieur aan de gezinsbelangen die betrokkene kan doen gelden ondanks de precaire situatie. Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aangenomen.

Uit het administratief dossier blijkt dat er meerdere woonstcontroles werden uitgevoerd in februari en maart 2024 op het adres waarop betrokkene meent te verblijven doch alle woonstcontroles bleken negatief. Betrokkene noch het gezin kon niet worden aangetroffen. Verder verklaart betrokkene ooms en tantes in België te hebben doch zonder verdere verduidelijkingen.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

X Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds september 2022 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10.08.2023 dat hem betekend werd op 10.08.2023 en het bevel van 23.01.2024, dezelfde dag betekend. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 23.01.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen-opzettelijke slagen en poging tot misdaad aan partner. Feiten waarvoor hij op 23.01.2024 door de correctionele rechtbank van Turnhout werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met probatieuitstel van 4 jaar behoudens de voorlopige hechtenis. Deze straf is nog niet definitief.

Dergelijke handelingen getuigen in hoofde van betrokkene van een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zijn. Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene beweert sinds september 2022 in België te verblijven. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 10.08.2023 dat hem betekend werd op 10.08.2023 en het bevel van 23.01.2024, dezelfde dag betekend. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 8 jaar dat hem betekend werd op 23.01.2024. Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen-opzettelijke slagen en poging tot misdaad aan partner. Feiten waarvoor hij op 23.01.2024 door de correctionele rechtbank van Turnhout werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met probatieuitstel van 4 jaar behoudens de voorlopige hechtenis. Deze straf is nog niet definitief.

Dergelijke handelingen getuigen in hoofde van betrokkene van een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zijn. Dergelijke feiten zijn maatschappelijk onaanvaardbaar. Voor het betrokken slachtoffer betekent het minstens een pijnlijke en traumatiserende ervaring die overigens potentieel slecht kon aflopen. Aldus wordt de openbare veiligheid ernstig bedreigd.

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten en gezien de maatschappelijke ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn herkomstland omdat zo goed als iedereen uit Suriname is vertrokken. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoon. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Suriname een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

[...]

2. Over de ontvankelijkheid

Conform artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) heeft de Raad geen rechtsmacht voor zover de vordering betrekking heeft op de beslissing tot vasthouding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Het eerste middel is afgeleid uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Het wordt uiteengezet als volgt:

“A. PRINCIPES

1. Wettelijke bepaling

Artikel 8 EVRM laat gelden dat:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Artikel 8 van het EVRM is een fundamenteel recht dat individuen rechtstreeks kunnen inroepen voor de Belgische administratieve en gerechtelijke autoriteiten.

Wanneer een risico op schending van het recht op respect op privé- en familielevens wordt aangevoerd, dient het gerecht eerst en vooral te bepalen of er al dan niet een privé- en/of familielevens bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of de bestreden beslissing een aantasting is van het privé- en/of familielevens.

2. Toepassing ratione materiae van artikel 8 EVRM

Bij de beoordeling van het al dan niet bestaan van een privé- en/of familielevens, dient het gerecht een beoordeling te maken van het privé- en familielevens. Artikel 8 EVRM voorziet geen definitie van het begrip “privélevens” noch van het begrip “familielevens”.

Beide begrippen zijn autonome begrippen die onafhankelijk van het nationale recht geïnterpreteerd dienen te worden.

Het al of niet bestaan van een “familielevens” is een feitenkwestie en is afhankelijk van het werkelijk bestaan in de praktijk van nauwe persoonlijke banden. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kijkt hieromtrent voornamelijk naar de facto familiebanden.

In haar arrest Slivenko tegen Letland oordeelde het Europees Hof dat het familielevens in de zin van artikel 8 EVRM beperkt is tot de “kernfamilie”, zijnde ouders en hun minderjarige kinderen.

Het wederzijds genot van ouder en kind van elkaars gezelschap vormt volgens het EHRM een fundamenteel element van het familielevens in de zin van artikel 8 EVRM waarbij elke nationale maatregel die het genot van dit gezelschap verhindert een aantasting van het recht op respect voor het familielevens uitmaakt. Bovendien is het samenwonen van ouders met hun minderjarige kinderen geen sine qua non opdat er sprake kan zijn van familielevens in de zin van artikel 8 EVRM.

Volgens artikel 8 EVRM omvat het begrip familie ook de relatie tussen een ouder en kind, zelfs zonder samenwoning, ongeacht of het kind binnen of buiten het huwelijk is geboren. Dit benadrukt dat fysieke cohabitatie geen vereiste is voor een familieband. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens erkent het gezamenlijk genieten van elkaars gezelschap tussen ouder en kind als fundamenteel voor het familielevens, waarbij elke belemmering hiervan gezien wordt als een aantasting van het recht op respect voor het familielevens.

Het Europees Hof heeft eveneens geoordeeld dat, bij het nemen van een verblijfsbeslissing die mogelijk het recht op gezins- en familielevens in de zin van artikel 8 EVRM schendt, de Staat het hoger belang van de kinderen in overweging dient te nemen. Het Hof gaat zelfs verder en oordeelde dat in alle beslissingen waarbij kinderen betrokken zijn, hun belangen van het hoogste belang zijn.

Bovendien onderzoekt het Hof nadrukkelijk het beste belang en het welzijn van kinderen, vooral de ernst van de moeilijkheden die eventuele kinderen van de verzoeker waarschijnlijk zullen ondervinden in het land waarheen de verzoeker wordt uitgewezen. Dit omvat ook de soliditeit van sociale, culturele en familiebanden met het gastland en met het land van bestemming.

Het Hof heeft bevestigd dat het beste belang van minderjarige kinderen in aanmerking moet worden genomen bij de afweging met betrekking tot de uitzetting van een ouder. Dit omvat de ontberingen van het terugkeren naar het land van herkomst van de ouder.

Hoewel aanvragen meestal worden ingediend door de persoon die wordt uitgezet, heeft het Hof duidelijk gemaakt dat uitzetting niet alleen inbreuk maakt op de rechten van de persoon die wordt uitgezet, maar ook op die van familieleden die achterblijven. Dit heeft invloed op het gehele gezin en niet alleen op de individuele verzoeker.

In ieder geval heeft De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in arrest n° 93 799 dd. 17 december 2012 het volgende geoordeeld:

3.5.3 En l'espèce, la partie requérante allègue la violation de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'Homme par la décision entreprise et soutient que la partie défenderesse porte atteinte au droit au respect de la vie familiale du requérant, en le privant de séjourner en Belgique où vivent sa fille et sa compagne, avec laquelle il projette de se marier. Pour étayer ses propos, elle fait valoir que le requérant, sa compagne et leur fille entretiennent de réels liens familiaux, nonobstant l'incarcération du requérant ; elle dépose une copie de l'extrait d'acte de naissance de la fille du requérant, née à Ixelles le 23 avril 2010, et que ce dernier a reconnue. En annexe à sa requête, elle dépose en outre divers documents attestant la réalité et l'effectivité des liens entre le requérant, sa fille et la mère de cette dernière, notamment des listes de visites en prison ainsi que des photos. La partie requérante reproche à la partie défenderesse de ne pas avoir procédé à une mise en balance des intérêts en présence au regard de la situation familiale du requérant. Elle ajoute encore que cette mise en balance « aurait penché en faveur du requérant », car même si « la gravité des faits pour lesquels le requérant a été condamnée (sic), si elle est réelle, n'en est pas moins insuffisante pour porter atteinte, à ce point, dans sa vie privée et familiale » ; la requête introductive d'instance explicite son argumentation à cet égard par différents éléments : ancienneté des faits ayant entraîné la condamnation pénale, durée de la peine inférieure à cinq ans, unique condamnation, sa compagne et sa fille sont belges, sa fille nécessite des soins de santé, caractère déraisonnable de l'exigence pour ces deux personnes de suivre le requérant en Tunisie. En tout état de cause, le test de proportionnalité n'a pas été effectué par la partie défenderesse.

3.5.4 Il ressort du dossier administratif qu'avant la prise de l'acte attaqué, la partie défenderesse avait connaissance de la reconnaissance de paternité du requérant à l'égard de sa fille, notamment via les documents annexés à la demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois, introduite le 1er août 2011, sur la base de l'article 9bis de la loi du 15 décembre 1980. Or, il n'apparaît ni de l'acte attaqué, ni du dossier administratif que la partie défenderesse a pris cet élément en considération lors de la prise de sa décision. Dès lors, il ne ressort nullement des éléments de la présente affaire, ni que la partie défenderesse a pris en compte l'existence de la vie familiale du requérant ni, a fortiori, que la même partie défenderesse a procédé à une mise en balance des intérêts en présence, au regard de la situation familiale actuelle du requérant, et a, notamment, vérifié s'il existe des empêchements au développement ou à la poursuite d'une vie familiale normale et effective du requérant, de sa compagne et de sa fille, ailleurs que sur le territoire belge.

Le Conseil estime donc, suite à un examen prima facie, que la partie défenderesse ne s'est pas livrée, en l'espèce, à un examen aussi rigoureux que possible de la cause, en fonction des circonstances dont elle a ou devait avoir connaissance, et que la violation invoquée de l'article 8 de la Convention européenne des droits de l'Homme doit dès lors être considérée comme sérieuse. "

3. Positieve verplichting - inmenging

Wat betreft een inbreuk op het privé- en/of familieleven, heeft het EHRM een onderscheid gemaakt tussen twee situaties: (i) de betrokkene geniet van een verblijfsrecht, of (ii) het gaat om een eerste toelating tot het grondgebied of een illegaal verblijf.

In de tweede hypothese – zoals in casu het geval is – heeft het EHRM geoordeeld dat geen onderzoek op grond van artikel 8 paragraaf 2 EVRM dient plaats te vinden. In dergelijk geval heeft het EHRM daarentegen geoordeeld dat onderzocht dient te worden of de Staat een positieve verplichting heeft om betrokkene de mogelijkheid te geven een privé- en/of familieleven op te bouwen en te onderhouden.

Dergelijk onderzoek dient plaats te vinden door een belangenafweging te maken waarbij rekening wordt gehouden met enerzijds de individuele belangen van verzoeker en anderzijds de collectieve belangen van de gemeenschap.

Indien uit dergelijke belangenafweking blijkt dat de Staat een positieve verplichting heeft, is er sprake van een schending van artikel 8 EVRM.

Er dient rekening gehouden te worden met enerzijds het gegeven dat artikel 8 EVRM een fundamenteel grondrecht waarborgt en anderzijds dat de bepaling in artikel 8 EVRM als hogere norm primeert op de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

4. Deugdelijk onderzoek

Het komt toe aan de administratieve overheid om, alvorens een beslissing te nemen, een deugdelijk onderzoek te voeren, daarbij rekening houdend met de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Voorts houdt het zorgvuldigheidsbeginsel in dat de overheid haar beslissingen zorgvuldig moet voorbereiden, en met name de relevante feiten op juiste en volledige wijze moet verzamelen en in haar besluitvorming betrekken.

B. TOEPASSING IN ONDERHAVIG GEVAL

Beschermwaardig familiaal leven

In casu kan worden aangevoerd dat tussen verzoeker, zijn partner en zijn kinderen die allen de Surinaamse nationaliteit bezitten sprake is van een familieleven in de zin van artikel 8 EVRM nu zij gezamenlijk de kernfamilie uitmaken die volgens het EHRM de door artikel 8 EVRM geboden bescherming geniet.

Bovendien wordt het familieleven van verzoeker verder benadrukt door zijn langdurige relatie met de moeder van zijn kinderen - liefdesrelatie die 7 jaar geleden gestart is - en hun gezamenlijke zorg voor hun kinderen.

Verzoeker is al 7 jaren samen met mevrouw KING en was aanwezig bij de geboorte van zijn twee kinderen.

Bovendien is er een derde kind op komst.

Er is een sterke en voortdurende familierelatie en sprake van nauwe en duurzame familiebanden van verzoeker.

Verzoeker heeft bovendien een inreisverbod van 8 jaar ontvangen.

In dit verband is de duur van het uitsluitingsbevel van belang, in het bijzonder of een verbod op herinreis van beperkte of onbeperkte duur is, zoals benadrukt in de zaak Savran tegen Denemarken (Grote Kamer, § 182).

De uitzetting van verzoeker, gepaard met een inreisverbod, leidt onvermijdelijk tot een langdurige scheiding van het gezin. Deze gedwongen scheiding, die zich uitstrekt over jaren, is in strijd met het hogere belang van het gezin.

Het is essentieel om te erkennen dat een dergelijke langdurige afwezigheid van verzoeker uit het leven van zijn partner en zijn kinderen niet alleen de familiebanden zal verzwakken, maar ook aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor de emotionele en psychologische ontwikkeling van de kinderen. De impact van deze lange scheiding moet zorgvuldig worden gewogen tegen de redenen voor het inreisverbod, vooral gezien het feit dat het belang van de kinderen als primair moet worden beschouwd in overeenstemming met de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Zoals blijkt uit de dossierstukken, draagt verzoeker op liefdevolle wijze zorg voor zijn gezin.

Er is thans nog steeds een liefdevolle band aanwezig tussen verzoeker en zijn kinderen alsook tussen verzoeker en zijn echtgenote die zeer betrokken is.

Een terugkeer naar Suriname voor zijn gezin is uitgesloten.

Bovendien loopt het oudste kind hier school.

De verwerende partij heeft, ondanks het aanwezig zijn van pertinente elementen, nagelaten om (i) na te gaan of er een werkelijk familieleven bestaat tussen verzoeker en zijn gezin, (ii) een belangenafweging van de in het geding zijnde belangen uit te voeren, en (iii) voldoende zwaarwichtigheid toe te kennen aan het belang van de kinderen.

Een schending van artikel 8 EVRM kan derhalve worden vastgesteld, aangezien geen onderzoek werd gevoerd met betrekking tot essentiële elementen en bijgevolg van het bestaan van een beschermwaardig familieleven in het licht van artikel 8 EVRM.”

3.1.2. Artikel 8 van het EVRM beschermt het recht op eerbiediging van het gezins- en privéleven en bepaalt als volgt:

“1. Eenieder heeft recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Verzoeker beroept zich op een gezinsleven in België met zijn partner en hun twee minderjarige kinderen, geboren in 2020 en 2023. Zij hebben allen de Surinaamse nationaliteit. Hij stelt dat hij al 7 jaar een relatie heeft met zijn partner en zij gezamenlijk de zorg opnemen voor hun kinderen. Hij merkt nog op dat hij aanwezig was bij de geboorte van zijn twee kinderen en dat een derde kind op komst is. Hij benadrukt verder dat hij onder inreisverbod staat voor 8 jaar, waardoor zijn uitzetting onvermijdelijk zou leiden tot een langdurige scheiding van zijn gezin. Deze gedwongen scheiding voor meerdere jaren is volgens hem in strijd met het hogere belang van het gezin, nu dit de familiebanden zal verzwakken, een gezinsleven praktisch onmogelijk zal maken en ook aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor de emotionele en psychologische ontwikkeling van de kinderen. Hij voert aan dat een terugkeer naar Suriname voor zijn gezin uitgesloten is en het oudste kind school loopt in België. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij nagelaten om 1) het bestaan van een werkelijk gezinsleven na te gaan, 2) een belangenafweging door te voeren en 3) een voldoende gewicht toe te kennen aan het belang van de betrokken kinderen zodat een schending van artikel 8 van het EVRM kan worden vastgesteld.

Het weze vooreerst opgemerkt dat de thans bestreden beslissing werd voorafgegaan door eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten op 22 oktober 2022, 1 augustus 2023 en 23 januari 2024, waarbij dit laatste bevel gepaard ging met een inreisverbod voor 8 jaar. In al deze voorgaande beslissingen werd rekening gehouden met het gezinsleven van verzoeker.

Noch de eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten van 22 oktober 2022, 1 augustus 2023 en 23 januari 2024 noch het inreisverbod voor 8 jaar van laatstgenoemde datum werd door verzoeker bij de Raad aangevochten, waardoor deze beslissingen definitief in het rechtsverkeer zijn.

Voorts moet worden vastgesteld dat de verwerende partij ook in de thans bestreden beslissing het gezinsleven van verzoeker met zijn partner en kinderen in België niet betwist. Verzoekers argumentatie op dit vlak is dan ook niet dienstig.

De verwerende partij heeft erop gewezen dat het feit dat verzoeker een partner en kinderen heeft hem niet automatisch recht geeft op verblijf in België.

Inderdaad, het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezinsleven niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een Staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland* (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, *Ukaj/Zwitserland*, § 27). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de Staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland*, § 39; EHRM 10 juli 2014, *Mugenzi/Frankrijk*, § 43). De Verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, *Kurić en a./Slovenië* (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 100). De Staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Niettemin, in bepaalde gevallen kunnen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het gezinsleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM.

Of daarvan daadwerkelijk sprake is, moet worden onderzocht in het licht van de vraag of de vreemdeling voor de eerste keer om toelating tot binnenkomst en/of verblijf heeft verzocht, dan wel of het gaat om een weigering van een voortgezet verblijf.

In casu betreft het een situatie van eerste toelating. Verzoeker beschikt(e) namelijk niet over een verblijfsrecht of een verblijfsmachtiging.

Hierbij oordeelt het EHRM dat er geen toetsing geschiedt aan de hand van het tweede lid van artikel 8 van het EVRM, maar moet eerder worden onderzocht of er een positieve verplichting is voor de Staat om de betrokken vreemdeling op zijn grondgebied toe te laten of te laten verblijven zodat hij zijn recht op eerbiediging van het privé- en/of familie- en gezinsleven aldaar kan handhaven en ontwikkelen (EHRM 28 november 1996, *Ahmut/Nederland*, § 63; EHRM 31 januari 2006, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland*, § 38; EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 105). Dit geschiedt aan de hand van de 'fair balance'-toets waarbij wordt nagegaan of de Staat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de concurrerende belangen van het individu, enerzijds, en de samenleving, anderzijds. Staten beschikken bij deze belangenafweging over een zekere beoordelingsmarge.

De omvang van de positieve verplichting is afhankelijk van de specifieke omstandigheden van de betrokken individuen en het algemeen belang (EHRM 17 oktober 1986, *Rees/The United Kingdom*, § 37; EHRM 31 januari 2006, *Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland*, § 39; EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 106-107). In het kader van een redelijke afweging worden een aantal elementen in rekening genomen, met name de mate waarin het gezins- en privéleven daadwerkelijk wordt belemmerd, de omvang van de banden in de Verdragsluitende Staat, alsook de aanwezigheid van onoverkomelijke hinderpalen die verhinderen dat het gezins- en privéleven elders normaal en effectief wordt uitgebouwd of verdergezet. Deze elementen worden afgewogen tegen de aanwezige elementen van immigratiecontrole of overwegingen inzake openbare orde (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 107; zie ook EHRM 10 juli 2014, *Tanda-Muzinga/Frankrijk*, § 66).

Een andere belangrijke overweging is of het gezinsleven zich heeft ontwikkeld in een periode waarin de betrokken personen zich ervan bewust dienden te zijn dat de verblijfsstatus van één van hen er toe leidt dat het voortbestaan van het gezins- en privéleven in het gastland vanaf het begin precair zou zijn. Waar dit het geval is, zal er enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden sprake zijn van een schending van artikel 8 EVRM (EHRM 3 oktober 2014, *Jeunesse/Nederland* (GK), § 108; zie ook EHRM 17 april 2014, *Paposhvili/België*, § 142).

Indien kinderen betrokken zijn, *quod in casu*, dan besteedt het Hof ook bijzondere aandacht aan de omstandigheden van de betrokken minderjarige kinderen, met name hun leeftijd, hun situatie in het land van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders. Een andere fundamentele kwestie voor het Hof is de vraag naar het aanpassingsvermogen van kinderen, met name de vraag of de betrokken kinderen een leeftijd hebben waarop zij zich nog aan een verschillende en andere omgeving kunnen aanpassen (EHRM 1 december 2005, nr. 60665/00, *Tuquabo-Tekle e.a. v. Nederland*, par. 44; EHRM 31 juli 2008, nr. 265/07, *Darren Omoregie v. Noorwegen*, par. 66; EHRM 3 november 2011, nr. 28770/05, *Arvelo Aponte v. Nederland*, par. 60; EHRM 17 april 2014, nr. 41738/10, *Paposhvili v. België*, par. 143).

Aangezien verzoeker nooit toegelaten of gemachtigd was tot een verblijf in België moeten hij en zijn partner zich er vanaf het begin van bewust zijn geweest dat het gezinsleven dat zij in dit land hebben gesticht, omwille van verzoekers precaire verblijfssituatie, eveneens een precair karakter kende. In de gegeven omstandigheden kan, overeenkomstig de voormelde rechtspraak van het EHRM, enkel in zeer uitzonderlijke omstandigheden sprake zijn van een schending van artikel 8 EVRM.

De verwerende partij heeft er in die context op gewezen dat het feit dat verzoeker hier partner en kinderen heeft hem er niet van heeft weerhouden inbreuken te plegen die de openbare orde van het land schaden, meer nog heeft hij zich schuldig gemaakt aan slagen en verwondingen toegebracht aan zijn partner, waarvoor hij op 23 januari 2024 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met probatie-uitstel voor de resterende straf. Deze feiten wijzen volgens de verwerende partij op een gevaarlijke ingesteldheid en een gebrek aan respect voor de fysieke integriteit van zijn partner. Zij benadrukte het maatschappelijk ontoelaatbaar karakter van deze feiten en de minstens pijnlijke en traumatiserende ervaring voor zijn partner die bovendien slecht had kunnen aflopen. De verwerende partij is dan ook van oordeel dat verzoekers gezinsbelangen ondergeschikt zijn aan het gevaar dat hij vormt voor de openbare orde. Zij concludeert dat een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk wordt gemaakt.

Het komt aan verzoeker toe om met concrete argumenten aan te tonen dat deze belangenafweging dermate disproportioneel is dat zij een schending met zich brengt van artikel 8 van het EVRM.

Waar verzoeker benadrukt dat hij een langdurige liefdesrelatie heeft met zijn partner en moeder van zijn twee kinderen met een derde op komst, weze herhaald dat hij niet betwist dat hem dat er niet van heeft weerhouden strafbare feiten te plegen die de fysieke integriteit van zijn partner hebben aangetast.

In zoverre verzoeker wijst op de affectieve band met zijn kinderen en partner en aanvoert dat een gedwongen scheiding voor meerdere jaren de familiebanden zal verzwakken en ook aanzienlijke negatieve gevolgen zal hebben voor de emotionele en psychologische ontwikkeling van de kinderen, stelt de Raad vast dat het gegeven dat verzoeker voor 8 jaar wordt gescheiden van zijn gezin in België niet zozeer een gevolg is van de

bestreden beslissing maar wel van het inreisverbod voor 8 jaar van 23 januari 2024 dat hij niet aanvocht voor de Raad, waardoor dit definitief is. Niettegenstaande het zwaarwichtig karakter van het inreisverbod voor 8 jaar, ging verzoeker hiertegen niet in beroep en gaf hij aldus niet aan dat, in de omstandigheden zoals deze op dat ogenblik zich reeds voordeden – waaronder zijn gezinsleven met zijn partner en op dat ogenblik twee kinderen –, deze beslissing disproportioneel ingreep in zijn gezinsleven of in strijd zou zijn met artikel 8 van het EVRM. Verzoeker kan daarenboven vanuit zijn land van herkomst steeds op grond van zijn gezinsbelangen een eventuele opheffing of opschorting van het inreisverbod voor 8 jaar vragen.

Verder kan er niet aan worden voorbijgegaan dat uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker na een verblijf van amper één maand ook in België in aanraking kwam met de politiediensten voor strafbare feiten, waar reeds op 21 oktober 2022 de politie een eerste keer diende tussen te komen voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn partner. Voor deze, en latere, feiten van opzettelijke slagen en verwondingen aan zijn partner met arbeidsongeschiktheid tot gevolg werd verzoeker op 23 januari 2024 strafrechtelijk veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met probatievoorstel voor de resterende straf. Hierbij werd ook een mes verbeurd verklaard dat heeft gediend of was bestemd voor het plegen van het bewezen verklaarde misdrijf. Dit alles toont de ernst van de feiten en de maatschappelijke ontoelaatbaarheid ervan, zoals aangegeven door de verwerende partij, ook meer dan voldoende aan. In het kader van de vasthouding stelde de kamer van inbeschuldigingstelling van het Hof van Beroep van Antwerpen bij arrest van 18 november 2024 trouwens nog vast dat “[gelet] op [de] bewezen verklaarde tenlasteleggingen ten aanzien van de moeder van zijn kinderen staat het vast dat hij een gevaar vormt voor deze gezinsleden”. In de gegeven omstandigheden kan het hoger belang van het kind bezwaarlijk worden gebruikt als “troefkaart” die maakt dat het gezinsleven in alle gevallen en op eender welk ogenblik door de lidstaten mogelijk moet worden gemaakt waar de betrokken gezinsleden dit wensen (zie o.m. EHRM 8 maart 2016, I.A.A. e.a. / het Verenigd Koninkrijk, § 46).

Verzoeker kan dan ook niet overtuigen dat de bestreden beslissing disproportioneel ingrijpt in zijn gezinsleven of nog in strijd is met het hoger belang van het kind. Rekening houdend met de gegevens dat verzoeker nooit werd toegelaten tot een verblijf, het gezinsleven dat werd opgebouwd in dit land vanaf het begin precair was en verzoeker als een gevaar voor de openbare orde moet worden beschouwd, en daarenboven – zoals verweerder benadrukte – zijn slachtoffer zijn eigen partner betrof, toont verzoeker zulks alleszins niet concreet aan. Nergens blijkt bovendien uit dat de contacten met de kinderen niet op dagelijkse of minstens zeer regelmatige basis op afstand en via de moderne communicatiemiddelen kunnen worden onderhouden, en door bezoeken van de gezinsleden aan hem in Suriname. Aldus kan verzoeker nog steeds zijn vaderrol opnemen voor de kinderen.

Bovenal stelt de Raad vast dat verzoeker weliswaar beweert dat een terugkeer naar Suriname voor zijn gezinsleden uitgesloten is, maar hij toont dit op geen enkele wijze concreet aan. De loutere vermelding dat zijn oudste kind naar school gaat in België, toont op zich niet aan dat er onoverkomelijke hinderpalen bestaan die een verderzetting van het gezinsleven in Suriname verhinderen of dit enkel in België kan plaatsvinden. Nergens wordt concreet aangetoond dat een gepaste scholing niet kan worden aangevat of verdergezet in Suriname. Evenmin blijken concrete redenen op grond van leeftijd en/of aanpassingsvermogen die maken dat de betrokken -nog jonge- kinderen niet in redelijkheid elders het gezinsleven samen met hun ouders kunnen verderzetten. Op het vlak van de taal kunnen alvast weinig problemen worden verwacht. Verzoeker toont aldus niet aan dat de bestreden beslissing noodzakelijkerwijze leidt tot een verbreking van de gezinsbanden of een verderzetting van het gezinsleven verhindert en evenmin dat het hoger belang van de kinderen wordt geschaad.

Verzoeker toont niet aan dat de verwerende partij artikel 8 van het EVRM heeft geschonden met het nemen van de thans bestreden beslissing.

3.1.3. Het eerste middel is niet gegrond.

3.2.1. Het tweede middel is afgeleid uit de schending van het hoorrecht, en wordt uiteengezet als volgt:

“Volgens de rechtspraak van het Hof van Justitie heeft de regel dat aan de adressaat van een bezwarend besluit de gelegenheid moet worden gegeven om zijn opmerkingen kenbaar te maken voordat dit besluit wordt genomen, tot doel de bevoegde autoriteit in staat te stellen naar behoren rekening te houden met alle relevante elementen. Die regel beoogt met name, ter verzekering van de effectieve bescherming van de betrokken persoon, deze laatste in staat te stellen om een vergissing te corrigeren of individuele omstandigheden aan te voeren die ervoor pleiten dat het besluit wordt genomen, niet wordt genomen of dat in een bepaalde zin wordt besloten (HvJ 18 december 2008, C 349/07, Sopropé, § 49 en HvJ 11 december 2014, C- 249/13, Boudjlida, 9 37).

Het recht om te worden gehoord impliceert dat de overheid met de nodige aandacht kennis neemt van de opmerkingen van de betrokkene door alle relevante gegevens van het geval zorgvuldig en onpartijdig te onderzoeken en het besluit toereikend te motiveren (HvJ 18 december 2008, C-349/07, Sopropé, § 50).

De verplichting tot eerbiediging van de rechten van verweer van de adressaten van besluiten die hun belangen aanmerkelijk raken, rust aldus in beginsel op de overheden van de lidstaten wanneer zij maatregelen nemen die binnen de werkingssfeer van het Unierecht vallen (HvJ 11 december 2014, C 249/13, Boudjlida, § 40).

De wijze waarop een illegaal verblijvende derdelander zijn recht om te worden gehoord moet kunnen uitoefenen voordat een terugkeerbesluit wordt uitgevaardigd, moet worden beoordeeld in het licht van het doel van richtlijn 2008/115, die ziet op de doeltreffende terugkeer van illegaal verblijvende derdelanders naar hun land van herkomst (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida t. Préfet des Pyrénées-Atlantiques pt 45). In voormeld arrest van het Hof van Justitie wordt voorts aangegeven dat: "46. Volgens vaste rechtspraak van het Hof moeten de bevoegde nationale autoriteiten, zodra is vastgesteld dat het verblijf illegaal is, krachtens artikel 6, lid 1, van richtlijn 2008/115, en onverminderd de in artikel 6, leden 2 tot en met 5, voorziene uitzonderingen, een terugkeerbesluit uitvaardigen (zie in die zin arresten El Dridi, C- 61/11 PPU, EU:C:2011:268, punt 35; Achughbadian, EU:C:2011:807, punt 31, en Mukarubega, EU:C:2014:2336, punt 57). 47 Het recht om te worden gehoord voordat een terugkeerbesluit wordt uitgevaardigd heeft dus tot doel de betrokkene in staat te stellen zijn standpunt uiteen te zetten over de rechtmatigheid van zijn verblijf en over de eventuele toepassing van de in artikel 6, leden 2 tot en met 5, van de richtlijn genoemde uitzonderingen op artikel 6, lid 1. 48

Vervolgens zijn de lidstaten, zoals de advocaat-generaal in punt 64 van zijn conclusie heeft opgemerkt, op grond van artikel 5 van richtlijn 2008/115, „Non-refoulement, belang van het kind, familie en gezinsleven en gezondheidstoestand”, verplicht om bij de tenuitvoerlegging ervan zowel naar behoren rekening te houden met het hoger belang van het kind, het familieen gezinsleven en de gezondheidstoestand van de betrokken derdelander, als het beginsel van non-refoulement te eerbiedigen."

Deze rechtspraak heeft haar weerslag op de Belgische rechtsorde.

2.

Verzoeker werd niet de gelegenheid gegeven om zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

Verzoeker zijn hoorrecht werd hierdoor geschonden.

Het middel is gegrond."

3.2.2. Het middel mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing werd gehoord. Dat blijkt ook uit het "Formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling" dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkens hetwelk verzoeker, nadat hij werd geïnformeerd over de gedwongen verwijderingsmaatregel die de verwerende partij zinnens was hem op te leggen, heeft geantwoord op de vragen die hem werden gesteld waarna hij het ingevulde document heeft ondertekend.

Bij gebrek aan enige concrete argumentatie ter verdere toelichting van het middel, kan met het voorgaande worden volstaan om het als ongegrond af te doen.

3.2.3. Het tweede middel is niet gegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend zesentwintig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS